ERHVERVSMINISTERIET

Forslag til lov om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer som følge af Den Sorte Svane og implementering af ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret og ændring af regler om transaktioner med nærtstående mv.)

Høringssvar

Høringsperiode: 2. juli – 19. august 2026

Indholdsfortegnelse

Hørte myndigheder og organisationer m.v. 1
Advokatsamfundet/Advokatrådet 2
Brancheforeningen Regnskab & Revision - BFFR 9
Dansk Ejendomsmæglerforening 11
Dansk Erhverv 13
Danske Advokater 18
Danske Rederier 25
Dansk Industri 28
F&P 37
FSR – danske revisorer 39
KL 45

Hørte myndigheder og organisationer m.v.
Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juli 2026 til den 19. august 2026 (48 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet/Advokatrådet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP – Arbejdsmarkedets Tillægs Pension, Bryggeriforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS – Center for Politiske Studier, Computershare, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Digitaliseringsstyrelsen, DIRF - Dansk Investor Relations Forening, DM, DSK - De Samvirkende Købmænd, Effektivt Landbrug, Erhvervsstyrelsens Området for Bedre Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansiel Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Foreningen Danske Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, FSR – Danske Revisorer, GRAKOM, HK, Ingeniørforeningen i Danmark, Intertrust (Denmark), IT-Branchen, KL, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunekredit, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Managementrådgiverne, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS – International Bistand, International Solidaritet Oxfam, Penneo, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet Center (RUC), SEGES, SMV Danmark, Hvidvasksekretariatet, Syddansk Universitet, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Aalborg Universitet, Aarhus BSS og Århus Universitet.

Advokatrådet

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF.: 33 96 97 98

Erhvervsstyrelsen

Pr. mail: aleber@erst.dk; mihans@erst.dk

DATO: 19. august 2026
SAGSNR.: 2026 - 2219
ID NR.: 1225292

Høring vedrørende udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love

Ved brev af den 2. juli 2026 har Erhvervsstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast til forslag om lov om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love.

Høringssvaret vedrører følgende elementer i lovforslaget: (1) den foreslåede § 14 a om udelukkelse fra brug af Erhvervsstyrelsens IT-system, (2) den foreslåede § 15 a om anmelderansvar, samt (3) den foreslåede § 23 b, stk. 2-4, om Erhvervsstyrelsens beføjelse til at udpege sagkyndige på selskabets vegne. Bemærkningerne vedrører navnlig retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Advokatrådet skal i den anledning bemærke følgende:

Til § 14 a - Mulighed for udelukkelse fra brug af Erhvervsstyrelsens IT-system
Lovforslaget indeholder forslag om indsættelse af en ny § 14 a i selskabsloven (og tilsvarende i erhvervsvirksomhedsloven samt lov om medarbejderinvesteringsselskaber), hvorefter Erhvervsstyrelsen med øjeblikkelig virkning kan træffe afgørelse om at lukke en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage straksregistreringer, såfremt styrelsen har "begrundet formodning" om misbrug af styrelsens IT-system.

Det foreslås videre i stk. 5, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om helt at lukke for adgangen til at foretage anmeldelser eller kapitalgodkendelser i

styrelsens IT-system i en periode på op til ét år, hvis en anmelder eller kapitalgodkender "gentagne gange" har misbrugt systemet.

Det bemærkes indledningsvis, at udelukkelse fra adgangen til Erhvervsstyrelsens IT-system er en vidtgående og indgribende sanktionsform, idet anmelderen eller kapitalgodkenderen udelukkes fra at foretage straksregistreringer eller helt afskæres fra at kunne gennemføre registreringer i den fastsatte periode. For professionelle rådgivere herunder advokater og revisorer der foretager registreringer på vegne af deres klienter, vil en udelukkelse kunne have store økonomiske og administrative konsekvenser, som rækker ud over den konkrete anmeldelse, der måtte have givet anledning til mistanke.

Legalitetsprincippet
Det fremgår af bemærkningerne, at der med den foreslåede bestemmelse i § 14 a, stk. 1, ikke tilsigtes materielle ændringer i den gældende retstilstand, da bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3, men at der med bestemmelsen etableres en direkte lovhjemmel.

Det må imidlertid tilføjes, at den blotte tilstedeværelse af en formel lovhjemmel ikke i sig selv er tilstrækkelig til at opfylde legalitetsprincippets krav, såfremt hjemmelsbestemmelsen ikke opfylder de retssikkerhedsmæssige klarhedskrav, der gælder for indgribende forvaltningsafgørelser. De nedenstående bemærkninger vedrører netop dette spørgsmål.[1]

Misbrugsbegrebet
Det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at lovteksten anvender begrebet "misbrug" uden nærmere definition. Begrebet er vagt og rummer en betydelig skønsmargin, som ikke giver de berørte parter mulighed for med tilstrækkelig sikkerhed at kende deres retsstilling. Eftersom en afgørelse om udelukkelse fra Erhvervsstyrelsens IT-system er indgribende, bør der gælde et skærpet krav til klarhed i gerningsindholdet.

Det foreslås, at misbrugsbegrebet defineres i lovteksten, eksempelvis ved en henvisning til nærmere opregnede handlinger såsom afgivelse af urigtige oplysninger om ledelsesforhold, indsættelse af stråmænd eller afgivelse af urigtige kapitalgodkendelser. Alternativt kan misbrugsbegrebet hægtes op på

[1] Garde, Revsbech og Mørup: Forvaltningsret - Almindelige emner, 7. udg. (2022), s. 176.

straffelovens bestemmelser om dokumentfalsk, jf. straffelovens § 171, og/eller bedrageri, jf. straffelovens § 279, idet det bemærkes, at fuldbyrdelse af disse bestemmelser kræver forsæt til opnåelse af egen vinding.

Mistankegrundlaget - "Begrundet formodning"
Advokatrådet bemærker, at mistankegrundlaget "begrundet formodning" i stk. 1 og 2 fremstår som et forholdsvis lempeligt grundlag for at lukke for adgangen til straksregistreringer med øjeblikkelig virkning. Det fremgår af bemærkningerne, at Erhvervsstyrelsen først efter spærringen foretager en kontrol af anmelderen, hvori anmelderen via partshøring får mulighed for at redegøre for lovligheden af registreringerne. Indgrebet kan således iværksættes på et foreløbigt grundlag, inden den berørte part har haft lejlighed til at udtale sig. Henset til de betydelige konsekvenser, som selv en midlertidig lukning for straksregistreringer kan have for professionelle rådgivere, bør det overvejes at skærpe mistankegrundlaget, eksempelvis til " bestyrket mistanke" eller alternativt at sikre, at partshøring som udgangspunkt gennemføres inden afgørelsen træffes.

Tidsbegrænsning og sagsbehandlingstid
Det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at lovforslaget ikke indeholder nærmere regler om maksimal sagsbehandlingstid i forbindelse med Erhvervsstyrelsens undersøgelse af det potentielle misbrug. For stk. 1-4 er der ingen fastsat tidsbegrænset maksimalperiode, idet lukningen gælder "indtil der ikke længere er en formodning om misbrug." Det bør fastsættes en eksplicit frist eller en pligt for styrelsen til løbende at revurdere grundlaget for udelukkelsen inden for bestemte frister.

Formuleringen "gentagne gange"
For den skærpede sanktion i stk. 5 kræves det, at anmelderen eller kapitalgodkenderen "gentagne gange" har misbrugt Erhvervsstyrelsens IT-system. Bemærkningerne anfører alene, at bestemmelsen vil blive "anvendt i de mest alvorlige sager, hvor der er tale om gentagelser og formodning om bevidst overtrædelse af reglerne," og at den er relevant "over for de personer, der systematisk fortsætter med at foretage urigtige registreringer." Det er derved ikke klart, hvad der udgør "gentagne gange".

Afgrænsning af ansvarsgrundlag
I lovforslagets bemærkninger anføres det, at bestemmelsen om total udelukkelse i stk. 5 "alene [vil] blive anvendt i de mest alvorlige sager, hvor der er tale om

gentagelser og formodning om bevidst overtrædelse af reglerne." Det anføres imidlertid videre, at "det dog ikke [er] en betingelse, at overtrædelserne sker med forsæt, da bestemmelsen også er tiltænkt de facilitatorer, der bevidst eller ubevidst lader sig misbruge til at muliggøre økonomisk kriminalitet."

Denne formulering kan give anledning til tvivl om bestemmelsens nærmere anvendelsesområde og om, hvilket ansvarsgrundlag der forudsættes opfyldt for at bringe bestemmelsen i anvendelse. Særligt giver henvisningen til personer, der "ubevidst" har ladet sig misbruge, anledning til overvejelser om, hvorvidt bestemmelsen kan få en videre rækkevidde end umiddelbart forudsat.

På den baggrund kan det overvejes at præcisere, at total udelukkelse som udgangspunkt forudsætter mindst grov uagtsomhed fra den berørte parts side. Det kan endvidere overvejes at tydeliggøre, at en professionel rådgivers manglende kendskab til en klients ulovlige forhold ikke i sig selv kan begrunde udelukkelse.

Til § 15 a - Anmelderansvar og kapitalejeres medvirkensansvar

Lovforslaget indeholder forslag om indsættelse af en ny § 15 a i selskabsloven (og tilsvarende § 15 a i erhvervsvirksomhedsloven, § 33 a i lov om medarbejderinvesteringsselskaber samt § 15 a i erhvervsfondsloven), hvorefter en anmelder indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. For personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, fastsættes i stk. 2 et "skærpet ansvar" for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at "identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen."

Koblingen til hvidvasklovens regler om kundekendskabsprocedurer for advokater

Registreringer i Erhvervsstyrelsens it-system omfatter en lang række forskellige dispositioner, hvoraf mange ikke i sig selv er omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde for advokater. Det gælder eksempelvis registrering af ledelsesændringer eller formålsændringer, hvor advokaten eksempelvis alene bistår med den selskabsretlige gennemførelse af en generalforsamlingsbeslutning og den efterfølgende registrering. Et sådant opdrag vil ikke udløse pligt til at gennemføre kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven.

Den foreslåede afgrænsning indebærer derfor en risiko for, at rækkevidden af det skærpede ansvar bliver afhængig af en vurdering af, om advokaten i den konkrete

situation var omfattet af hvidvasklovens regler. Det skaber betydelig retlig usikkerhed og gør bestemmelsens anvendelsesområde uklart.

Samtidig forekommer koblingen til kundekendskabsproceduren ikke nødvendig for at opfylde lovforslagets formål. De registreringer, som kan anvendes til at etablere eller understøtte eksempelvis stråmandskonstruktioner, er ikke begrænset til situationer, hvor advokaten vil være omfattet af hvidvaskloven.

Det skærpede anmelderansvar (§ 15 a, stk. 2)
Advokatrådet finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at rækkevidden af det "skærpede ansvar" i stk. 2 ikke er nærmere afgrænset. Det fremgår af bemærkningerne, at det skærpede ansvar indebærer en øget undersøgelsespligt, og at tilsidesættelse heraf kan medføre bødeansvar. Det er imidlertid ikke nærmere beskrevet, hvordan det skærpede ansvar adskiller sig fra det almindelige anmelderansvar, eller hvilket ansvarsgrundlag der finder anvendelse.

Der er endvidere uklarhed om, hvor langt forpligtelsen til at "identificere og verificere identiteten" rækker, navnlig om den går videre end de allerede gældende kundekendskabsprocedurer efter hvidvasklovens kapitel 3, og i givet fald hvorledes. Det foreslås, at bemærkningerne præciserer det præcise indhold af det skærpede ansvar, herunder ved flere eksempler på, hvilke situationer der vil kunne begrunde ansvar, og hvilke der falder udenfor.

<u>Til § 23 b, stk. 2-4 - Erhvervsstyrelsens beføjelse til at udpege sagkyndige på selskabets vegne</u>
Lovforslaget indeholder forslag om ændring af selskabslovens § 23 b, stk. 2-4 (og tilsvarende § 17 b, stk. 2-4, i erhvervsvirksomhedsloven), hvorefter Erhvervsstyrelsen i "særlige tilfælde" kan kræve, at der foretages undersøgelse af rigtigheden af bestemte oplysninger, og på selskabets vegne udpege en eller flere sagkyndige hertil. Udgifterne til undersøgelsen udredes foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af selskabet.

Det noteres, at lovforslagets bemærkninger anerkender, at en sådan undersøgelse er "omkostningskrævende og af indgribende karakter for selskabet", og at der forudsættes en proportionalitetsvurdering efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Formuleringen "På selskabets vegne"

Advokatrådet bemærker, at en ordning, hvor Erhvervsstyrelsen udpeger en advokat "på selskabets vegne", kan skabe uklarhed om klientforholdet og advokatens rolle.

Formuleringen "procesledende beslutning"
Lovforslaget fastslår udtrykkeligt, at afgørelsen er en "procesledende beslutning", der ikke kan påklages. Efter Advokatrådets opfattelse kan der være grund til at overveje, om beslutninger, som i visse tilfælde kan påføre selskabet betydelige omkostninger og have væsentlig betydning for selskabet, bør kunne indbringes for Erhvervsankenævnet. Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsens afgørelser truffet på baggrund af undersøgelsen godt kan indbringes for Erhvervsankenævnet, men dette afhjælper ikke den manglende prøvelsesadgang i forhold til selve iværksættelsen.

I denne forbindelse bemærkes det, at karakteren af en "procesledende beslutning" kan betvivles. Der foreligger en afgørelse, når en myndighed i forhold til en bestemt adressat eller en afgrænset kreds af adressater ensidigt fastsætter, hvad der er eller skal være ret i et konkret foreliggende tilfælde.[2] I forbindelse med iværksættelsen af beslutningen (1) beslutter Erhvervsstyrelsen, at der skal gennemføres en undersøgelse, (2) Erhvervsstyrelsen udpeger de sagkyndige, (3) fastsætter deres vederlag, og (4) pålægger selskabet at betale omkostningerne. Det kan efter Advokatrådets opfattelse betragtes som en afgørelse i forvaltningslovens forstand, idet beslutningen ensidigt fastsætter selskabets retsstilling, navnlig pligten til at afholde undersøgelsens omkostninger.

Såfremt beslutningen kvalificeres som en afgørelse, følger det heraf, at selskabet har krav på partshøring inden afgørelsen træffes (forvaltningslovens § 19), begrundelse for afgørelsen (forvaltningslovens §§ 22-24) samt klagevejledning (forvaltningslovens § 25). Kvalificeringen som en "procesledende beslutning" afskærer i praksis samtlige af disse retssikkerhedsgarantier. Det er Advokatrådets opfattelse, at kvalificeringen bør genovervejes.

Proportionalitetsprincippet
Den foreslåede § 23 b, stk. 2 angiver, at "udgifterne til undersøgelse godkendes og udredes foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af selskabet." Der synes ikke

[2] Mørup, Garde, Motzfeldt, Nielsen, Revsbech og Terkelsen: Forvaltningsret - Sagsbehandling, 9. udg. (2025), s. 22-23

at være taget stilling til, hvad der sker, hvis undersøgelsen konkluderer, at oplysningerne er korrekte og registreringerne lovligt foretaget. Det kan overvejes, om der bør indsættes en bestemmelse om, at omkostningerne bæres af det offentlige, såfremt undersøgelsen ikke bekræfter den mistanke, der gav anledning til undersøgelsens iværksættelse.

Partshøring i forbindelse med undersøgelsen
Det noteres, at bemærkningerne anfører, at "Erhvervsstyrelsen skal i videst muligt omfang give ledelsen mulighed for at afgive kommentarer til beretningen, inden Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse." Formuleringen "i videst muligt omfang" er efter Advokatrådets opfattelse vag. Der bør i stedet fastsættes en ret for selskabets ledelse til at kommentere beretningen, svarende til de almindelige forvaltningsretlige regler om partshøring, inden Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse på grundlag heraf.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
Generalsekretær

Regnskab & Revision
BRANCHEFORENINGEN

Erhvervsstyrelsen
Att.: Alexander Bergmann og Mikkel Hansen

København d. 17. august 2026

Vedr.: Forslag til lov om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love. Sag nr. 2026-4181.

Brancheforeningen Regnskab & Revision takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Vi bakker op om indsatsen mod misbrug af virksomhedsregistreringer. Samtidig er det vigtigt, at nye krav til virksomheder og rådgivere er klare og proportionale, og at kontrollen placeres dér, hvor den kan gennemføres mest effektivt.

Skærpet anmelderansvar

Når der indføres et skærpet anmelderansvar, er det væsentligt, at rådgiveren på forhånd ved, hvad der konkret forventes undersøgt og dokumenteret ved den enkelte type anmeldelse.

Det bør derfor gennem konkrete og operationelle vejledninger præciseres, hvilke kontroller der altid skal foretages, hvilke yderligere undersøgelser der forventes ved konkrete risikosignaler, og hvornår rådgiveren kan anse sin undersøgelsespligt for opfyldt.

Vejledningerne bør samtidig beskrive samspillet med de kundekendskabsprocedurer og den dokumentation, som rådgiveren allerede skal gennemføre efter hvidvaskloven, herunder i hvilket omfang disse undersøgelser kan anvendes til at opfylde kravene efter selskabsloven.

Det er væsentligt, at vejledningerne foreligger inden reglernes ikrafttræden, så rådgiverne fra første dag kender de krav, der følger med det skærpede ansvar.

Regnskab & Revision finder samtidig, at kontroller, som Erhvervsstyrelsen selv kan gennemføre mere sikkert og effektivt via egne registre eller andre myndighedsoplysninger, som udgangspunkt bør foretages af styrelsen. Rådgiverne bør ikke pålægges parallelle kontroller af forhold, som myndigheden selv har bedre forudsætninger for at kontrollere.

Spærring af anmelderadgang

Det bør præciseres, hvem en afgørelse om spærring retter sig mod – den enkelte medarbejder, rådgivervirksomheden eller begge.

Det bør herunder fremgå, hvornår en medarbejders handlinger kan medføre spærring af rådgivervirksomheden, og hvilke konsekvenser en spærring af virksomheden har for dens medarbejdere.

Hvis en medarbejders adgang påvirkes som følge af virksomhedens spærring, bør det være klart, hvordan medarbejderen stilles ved et efterfølgende jobskifte til en anden rådgivervirksomhed, når der ikke er grundlag for en personlig spærring.

Revisornævnets sanktionsmuligheder

Lovforslaget indebærer, at Revisornævnet fremover ikke skal være bundet af den sanktion, som klageren har nedlagt påstand om.

Den nuværende begrænsning blev imidlertid indført af hensyn til den indklagede revisors retssikkerhed. Når begrænsningen ophæves, bør det derfor udtrykkeligt sikres, at den indklagede revisor orienteres og får mulighed for at udtale sig, hvis Revisornævnet overvejer en mere indgribende sanktion end den, klageren har nedlagt påstand om.

Dette vil sikre, at revisor har mulighed for at forholde sig til den sanktion, der konkret overvejes, inden nævnet træffer afgørelse.

Afslutningsvis bemærker Regnskab & Revision, at lovforslaget vurderer, at indsatsen ikke vil medføre væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet, samtidig med at det skærpede anmelderansvar indebærer en øget undersøgelsespligt for professionelle rådgivere. De administrative byrder som følge af lovforslaget vil i høj grad afhænge af de konkrete krav til rådgivernes undersøgelser og dokumentation og bør derfor vurderes i forbindelse med fastlæggelsen af disse krav.

Med venlig hilsen
Brancheforeningen Regnskab & Revision

Peter Skjerning
Politisk formand

Carsten Hedegaard Fohlmann
Organisatorisk formand

Erhvervsstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Frederiksberg, den 17. august 2026
J.nr. H.25-26-008

Vedr. j.nr. 2026-4181 høring over udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love

Dansk Ejendomsmæglerforening (DE) takker for muligheden for i ovenstående høring at afgive svar.

DE anerkender behovet for at styrke indsatsen mod økonomisk kriminalitet og begrænse misbrug af selskabskonstruktioner. Derfor ser DE overordnet positivt på lovforslagets formål og ønsket om at modvirke, at professionelle aktører medvirker til ulovlige registreringer.

DE ser desuden positivt på tiltag, der kan og skal styrke kvaliteten og sikkerheden i de oplysninger, der anvendes af DE's medlemsvirksomheder i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

Det bør være indstillingen, at hvor regler vil medføre et øget ressourceforbrug ved f.eks. yderligere dokumentationskrav og undersøgelseskrav, må det tilstræbes, at dette øgede ressourceforbrug også kommer de registrerende virksomheder selv til gode.

Det fremgår af forslaget, at der gives Erhvervsstyrelsen et styrket mandat til at kontrollere registret oplysninger. DE finder, at det er vigtigt, at professionelle rådgivere kan få lettere adgang til de for kundekendskabsproceduren nødvendige oplysninger, og at disse er troværdige. Derfor er tiltag for at sikre kvaliteten af disse også velkomne, herunder særligt hvor det er Erhvervsstyrelsen selv, der vedligeholder og kontrollerer registrets oplysninger.

DE ser også positivt på, at der fra Skifterettens side indarbejdes procedure for at offentliggøre kuratorer i samme register, hvor øvrige selskabsoplysninger fremgår. Der skal opfordres til, at de

oplysninger om kurator, der tilgår registeret, søges at kunne opfylde kriterierne for anvendelse som identifikation i forbindelse med kundekendskabsproceduren.

Ved de tiltag, der skitseres for selskabscertifikat, herunder de europæiske tiltag for fællesregistrering af europæiske virksomheders oplysninger, skal DE henstille til, at der ikke alene sørges for bedre tiltag for tilgang til selskabsoplysninger iht. BRIS, men også oplysninger om reelle ejere iht. BORIS. Det kan være vanskeligt at sikre sig troværdige oplysninger til kundekendskabsprocedurer for udenlandske kunder, herunder europæiske.

Det bør overvejes, hvorvidt API-adgang for virksomheder til de europæiske delte selskabsregistre kan fremmes, således dette kan udvide muligheden for at indarbejde de europæiske selskabsregistreringer, herunder reelle ejere, digitalt i virksomhedernes systemer.

DE vil med interesse følge forslaget på dets vej, og foreningen stiller sig gerne til rådighed for yderligere drøftelse eller anden deltagelse, hvis det måtte skønnes givtigt.

Med venlig hilsen

Simon Bay

Chefkonsulent
Dansk Ejendomsmæglerforening

sbn@de.dk

DANSK ERHVERV
Børsgade 4
1217 København K

www.danskerhverv.dk
info@danskerhverv.dk
T. + 45 3374 6000

Erhvervsstyrelsen
Att.: Alexander Bergmann
aleber@erst.dk
2100 København Ø

Den 20.08. 2026

Høring over udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven m.fl.

Idet vi henviser til det fremsendte høringsmateriale af 02.juli 26, skal vi hermed fremkomme med følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Dokumentaren Den Sorte Svane har givet et sjældent indblik i den kriminelle verdens metoder. Det har skabt en del offentlig debat og diskussioner, og det må konstateres, at der fra politisk hold har været enighed om at stramme op på forskellige områder for derved at forhindre lignende episoder. En holdning, som Dansk Erhverv deler fuldt ud. På den baggrund støtter vi intentionerne bag regeringens forslag.

Specifikke bemærkninger

Skærpet anmelderansvar for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvasklo-ven skal udføre kundekendskabsprocedurer

Lovforslaget lægger op til at både revisorer og advokater får et skærpet anmelderansvar når de foretager anmeldelser i Erhvervsstyrelsen it- system. Efter den foreslåede § 15 a, stk. 2, i selskabsloven får rådgivere, der er omfattet af hvidvasklovens krav om kundekendskab et *skærpet ansvar* for, at registreringer og anmeldelser er lovlige, herunder at identiteten på den kunde, der har givet bemyndigelsen, identificeres og verificeres.

Formålet er ifølge lovbemærkningerne at forhindre, at professionelle rådgivere – bevidst eller uforvarende – medvirker til hvidvask og anden økonomisk kriminalitet eller til omgåelse af Erhvervstyrelsens kontrol. Det formål bakker vi naturligvis fuldt op om.

Et skærpet ansvar og en øget undersøgelsespligt vil imidlertid også medføre merarbejde og øgede omkostninger for det store flertal af "lovlydige" rådgivere. Derfor er det afgørende, at det så vidt som muligt tydeligt kommunikeres, hvilke undersøgelser rådgiverne konkret forventes at foretage. Det mener vi ikke er tilfældet.

Erhvervsministeriet anerkender, at reglerne om compliance, bl.a. kunde kendskabsprocedurer, medfører administration og pligter, som fylder meget ude i hverdagen, men anfører også at "Reglerne er dog kommet for at blive, og bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet kræver, at alle kommer med på vognen – og en advokatvirksomhed, revisionsvirksomhed eller [....] må indrette sig på en sådan måde, at der leves op til forpligtelserne i selskabslovgivningen.". Videre anføres at "Advokater, revisorer og [....] er nødt til at anerkende, at reglerne skal overholdes". Og endelig at "Det er facilitatorerne, der muliggør de kriminelle aktiviteter".

Det er vores opfattelse af der med disse, og øvrige, formuleringer og denne sprogbrug bringes uberettiget og unødig generel tvivl om advokater og revisorers høje moral og etik og vilje til at bidrage til at forhindre og bekæmpe økonomisk kriminalitet. Vi vil derfor anbefale, at lovbemærkningerne i afsnit 3.1.2.2 genbesøges og gennemskrives med blik for at undgå en helt urimelig generalisering af disse to agtværdige professioner.

Konkurskarantæne
De almindelige bemærkninger kan læses sådan, at professionelle anmeldere som udgangspunkt skal foretage en række konkrete undersøgelser. Det gælder blandt andet, om en person har konkurskarantæne i Danmark, hvilket i sig selv giver udfordringer, da registret fortsat ikke er offentligt tilgængeligt, selv om der i 2024 ellers blev lagt op til det.

Hvis anmelder fremover skal undersøge for konkurskarantæne, må det forudsætte, at lovforslag L114, som bl.a. indfører offentlig adgang til det danske konkurskarantæneregister, bliver vedtaget – en sag som Dansk Erhverv følger nøje.

Det fremgår af konkurskarantænebekendtgørelsens § 7, at Erhvervsstyrelsen sikrer, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, ikke kan registreres som ledelsesmedlem, og at et ledelsesmedlem afregistreres, hvis personen bliver pålagt konkurskarantæne. Det fremgår desuden af bekendtgørelsens § 8, at Erhvervsstyrelsen videregiver oplysninger om konkurskarantæne til Skatteforvaltningen, som foretager undersøgelser og eventuelle afregistreringer vedrørende moms og arbejdsgiver.

Konkurskarantæneregisteret føres af Erhvervsstyrelsen, og vi formoder at der i styrelsen er den nødvendige kontrol, der sikrer, at et ledelsesmedlem, der anmeldes til registrering, ikke kan registreres, hvis personen er registreret i konkurskarantæneregistreret.

Hvis anmelderen også får pligt til at undersøge, om selskabsdeltageren har konkurskarantæne i Danmark, vil det således indebære en overflødig dobbeltkontrol, som vil medføre øgede omkostninger for erhvervslivet eller udlandet, har lovligt ophold i landet, og er indforstået med at påtage sig et ledelseshverv. Det fremgår desuden, at professionelle anmeldere fremover skal undersøge både, hvad de anmelder, og hvem der har bemyndiget dem til det.
De specielle bemærkninger synes derimod at lægge op til en mere risikobaseret tilgang. Her knyttes den øgede undersøgelsespligt til situationer, hvor rådgiveren *har anledning til* at tro, at der kan være tale om ulovlige forhold eller forsøg på at omgå Erhvervstyrelsens kontrol. Det efterlader et centralt spørgsmål ubesvaret:

Skal professionelle anmeldere altid gennemføre de beskrevne undersøgelser, eller skal yderligere undersøgelser alene foretages, når en konkret risikovurdering giver anledning til det?
Der er behov for, at dette præciseres. Det fremgår således ikke entydigt af lovudkastet og bemærkningerne, om den professionelle anmelder i alle tilfælde skal foretage undersøgelser af eksempelvis en persons eventuelle konkurskarantæne og lovlige ophold i landet, eller om sådanne undersøgelser alene skal foretages, når konkrete forhold giver anledning til en skærpet undersøgelse.

Generelle bemærkninger til afsnittet om vederlagspolitikker og transaktioner med nærtstående

Dansk Erhverv har noteret sig, at de foreslåede ændringer sker som følge af Europa-Kommissionens dialogsag om den danske implementering af aktionærrettighedsdirektivet (direktiv (EU) 2017/828), og

at formålet er at bringe selskabsloven i overensstemmelse med direktivets krav. Dansk Erhverv har forståelse for dette formål og støtter, at Danmark lever op til sine EU-retlige forpligtelser.
Dansk Erhverv finder samtidig anledning til at fremhæve, at implementeringen bør ske i overensstemmelse med regeringens principper om erhvervsrettet EU-implementering, således at danske børsnoterede selskaber ikke pålægges større administrative byrder eller mere vidtgående forpligtelser end nødvendigt.

Vederlagspolitikker
Dansk Erhverv har forståelse for, at Erhvervsstyrelsen- foranlediget af dialogsagen - har et ønske om at præcisere selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4, så det nu fremgår, at vederlagspolitikken skal indeholde en angivelse af kontrakternes varighed og de gældende opsigelsesperioder. Det fremgår således af lovbemærkningerne side 146: "I stedet vil vederlagspolitikken skulle indeholde oplysninger om varigheden og de gældende opsigelsesperioder for de specifikke kontrakter eller ordninger, der er indgået med selskabets ledelsesmedlemmer."

Det er vores opfattelse, at det næppe kan være meningen med direktivet, at de gældende opsigelsesperioder for de specifikke kontrakter eller ordninger, der er indgået med selskabets ledelsesmedlemmer skal oplyses i vederlagspolitikken.

For det første siger bestemmelsen i den originale engelske direktiv tekst, at vederlagspolitikken skal "indicate" kontrakternes varighed og de gældende opsigelsesvarsler, mens den for pension alene kræver "the main characteristics". Det er altså et oplysningskrav, men ikke formuleret som et krav om offentliggørelse eller gengivelse af selve direktørkontrakten.
For det andet er det vigtigt, at der er tale om en remuneration policy. Betragtning 29 siger udtrykkeligt, at politikken kan udformes som "a frame within which the pay of directors is to be held". Det understøtter, at artikel 9a vedrører de rammer, som individuelle aftaler skal holde sig inden for, snarere end at politikken nødvendigvis skal fungere som et register over de enkelte direktørers individuelle kontraktvilkår.
For det tredje er kontrasten til artikel 9b om vederlagsrapporten ret væsentlig. Artikel 9b kræver oplysninger om vederlaget for "each individual director" og et samlet overblik over den faktisk tildelte eller skyldige aflønning. EU Komissionen har altså udtrykkeligt anvendt et individualiseringskrav dér, hvor oplysningerne skal gives på personniveau. Den formulering findes ikke i det citerede krav i artikel 9a.

Såfremt konkrete kontraktforhold skal løftes op i vederlagspolitikken, har det også den konsekvens, at ansættelsen af en ny direktør kan medføre en ændring i vederlagspolitikken, der igen skal godkendes osv. Dette ville være meget uheldigt.

Dansk Erhverv er opmærksom på, at Regeringen naturligvis tager dialogsagen m ed EU Kommissionen meget alvorlig, men vi vil gerne understrege, at det er EU Domstolen, og ikke EU Kommissionen, der er den kompetente myndighed ift. hvad, der er den rette fortolkning af EU regler. Usikkerheden omkring, hvad der skal forstås ved formuleringen "indicate" i aktionærrettighedsdirektivet, bør efter Dansk Erhvervs opfattelse – indtil EU Domstolen evt. måtte fastslå andet - føre til, at Danmark fortsætter med en fortolkning af direktivet, der giver praktisk mening, og som stemmer overens med direktivets formål. Denne tilgang ville flugte med Regeringens målsætning om ikke at påføre erhvervslivet højere byrder end højst nødvendigt.

Såfremt Regeringen fastholder forslaget, bør det præciseres i lovbemærkningerne, at bestemmelsen ikke indebærer krav om offentliggørelse af kontraktvilkår i et detaljeringsniveau, som kan skade selskabets legitime fortrolighedsinteresser eller svække selskabets mulighed for at forhandle individuelle ledelseskontrakter. Oplysningskravet bør fortolkes i overensstemmelse med direktivets formål om gennemsigtighed og ikke som et krav om offentliggørelse af samtlige kontraktbestemmelser.

Dansk Erhverv finder tilsvarende den foreslåede præcisering af reglerne om fravigelse af vederlagspolitikken hensigtsmæssig, men anbefaler, at Erhvervsstyrelsen i vejledningsmateriale beskriver, hvilke situationer der typisk vil kunne anses for omfattet af kriterierne om selskabets langsigtede interesser, bæredygtighed og levedygtighed. Det vil bidrage til en mere ensartet praksis.

Væsentlige transaktioner med nærtstående parter
Dansk Erhverv noterer sig, at Erhvervsstyrelsen foreslår at samle reglerne i et selvstændigt kapitel og samtidig ensrette kriterierne for godkendelse og offentliggørelse af væsentlige transaktioner.
Denne systematiske opbygning vurderes umiddelbart at skabe større overskuelighed.
Dansk Erhverv finder det samtidig væsentligt, at reglerne administreres på en måde, som ikke påfører børsnoterede selskaber unødige administrative byrder.

Sædvanlige forretningsmæssige transaktioner
Den praktiske rækkevidde af undtagelsen for sædvanlige forretningsmæssige transaktioner vil være afgørende for virksomhedernes administrative belastning.
Dansk Erhverv anbefaler derfor, at lovbemærkningerne suppleres med illustrative eksempler på transaktioner, som normalt vil være omfattet af undtagelsen, eksempelvis:

- koncerninterne leverancer på markedsvilkår,
- tilbagevendende leveringsaftaler,
- standardiserede finansielle dispositioner,
- almindelige kommercielle aftaler indgået på markedsvilkår.

En sådan præcisering vil styrke retssikkerheden og mindske behovet for defensive vurderinger.

Samspillet med MAR
Dansk Erhverv noterer sig, at lovforslaget fastslår, at reglerne ikke berører offentliggørelse af intern viden efter markedsmisbrugsforordningen.
I praksis vil samspillet mellem de to regelsæt imidlertid kunne give anledning til fortolkningsspørgsmål.
Dansk Erhverv anbefaler derfor, at Erhvervsstyrelsen – eventuelt i samarbejde med Finanstilsynet – udarbejder vejledning om forholdet mellem selskabslovens offentliggørelseskrav og selskabernes eksisterende oplysningsforpligtelser efter MAR.

Den nye habilitetsregel
Dansk Erhverv bemærker, at der foreslås en særlig habilitetsregel, hvorefter et ledelsesmedlem, der er omfattet af transaktionen, ikke kan deltage i godkendelsen.

For at sikre en ensartet praksis anbefales det, at lovbemærkningerne tydeliggør bestemmelsens anvendelsesområde, herunder hvordan den skal anvendes i situationer, hvor ledelsesmedlemmets interesse er indirekte eller afledt gennem koncernforhold eller nærtstående juridiske personer.

Med venlig hilsen

Sven Petersen
Erhvervsjuridisk fagchef, Advokat

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Sendt til: Søren Corfixsen Whitt, Alexander Bergman, og Mikkel Hansen
Ang. sagsnr. 2026-4181

19. august 2026

Høringssvar over udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer, m.v.)

Danske Advokater takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Danske Advokater støtter formålet med lovforslaget om at styrke indsatsen mod økonomisk kriminalitet og misbrug af Erhvervsstyrelsens registreringssystemer. Det er samtidig væsentligt, at de nye forpligtelser og beføjelser er klart afgrænsede, proportionale og praktisk anvendelige.

Danske Advokater ønsker særligt at fremhæve følgende:

Overordnede bemærkninger

Det skærpede ansvar for professionelle anmeldere bør være klart og praktisk anvendeligt**.** Det bør tydeligt fremgå, hvem der er omfattet, hvilke undersøgelser der forventes foretaget, og hvornår anmelderen har opfyldt sine forpligtelser.

Erhvervsstyrelsens nye kontrolbeføjelser bør afgrænses tydeligt og være proportionale. Særligt adgangen til at pålægge et selskab en undersøgelse ved en sagkyndig for selskabets regning bør afgrænses og ledsages af tilstrækkelige retssikkerhedsgarantier.

Straffesanktioner og ansvar forudsætter klare regler. Når overtrædelser kan medføre bødeansvar, bør de centrale pligter fremgå klart af loven. Et eventuelt medvirkensansvar for kapitalejere bør som udgangspunkt håndteres efter straffelovens almindelige regler.

De øvrige selskabsretlige regler bør være klare og praktisk anvendelige. Det gælder bl.a. reglerne om ledelsesvederlag og nærtstående transaktioner, hvor uklare kriterier og unødige oplysningskrav bør undgås.

Danske Advokater kan således overordnet støtte lovforslagets formål, men anbefaler en række præciseringer for at sikre retssikkerhed, forudsigelighed og praktisk anvendelighed.

Generelle bemærkninger

Danske Advokater støtter Erhvervsstyrelsens initiativ i forhold til at gennemgå ovennævnte lovgivning med henblik på at styrke Erhvervsstyrelsens kontrol af og beføjelser over for anmeldere, der misbruger styrelsens it-system. Danske Advokater er enig i, at reglerne og den tilhørende kontrol kan og skal bidrage til at modvirke økonomisk kriminalitet.

Danske Advokater er bevidst om advokaters og andre rådgiveres rolle i forhold til at sikre kendskab til opdragsgivere for derved at undgå at blive misbrugt i forbindelse med registreringer i styrelsens it-system.

Det er samtidig vigtigt, at de opgaver, der pålægges rådgiverne, herunder hvilke konkrete foranstaltninger, rådgiverne forventes at foretage, er tilstrækkeligt præcist beskrevet og således kan give mulighed for, at rådgiverne fortsat kan yde hurtig og effektiv bistand til dansk erhvervsliv. En sådan præcis beskrivelse vil også medvirke til at skabe klarhed om, hvornår rådgiveren har opfyldt sine forpligtelser efter de nye regler.

Endvidere er det afgørende, at de beføjelser, der tildeles myndighederne, er klart afgrænsede, forudsigelige og proportionale, så almindelige retssikkerhedsprincipper respekteres.

Danske Advokater værdsætter den åbne dialog, som Erhvervsstyrelsen har med Danske Advokater om praktiske erfaringer samt om, hvordan reglerne på dette område mest hensigtsmæssigt bør indrettes.

Høringssvaret fokuserer på reglerne om ansvar m.v. i forbindelse med anmeldelser, men indeholder også bemærkninger til enkelte andre forslag.

Danske Advokater anbefaler, at reglerne om professionelle anmelderes ansvar og Erhvervsstyrelsens kontrolbeføjelser afgrænses og præciseres, så det klart fremgår, hvilke forpligtelser der påhviler anmelderne, og under hvilke betingelser Erhvervsstyrelsen kan anvende de foreslåede beføjelser.

Reglerne bør samtidig sikre proportionalitet, effektive retssikkerhedsgarantier og praktisk anvendelighed.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser/løsningsforslag

Ad 4) Danske Advokater støtter, at Erhvervsstyrelsen skal have de nødvendige beføjelser til at imødegå misbrug af styrelsens registreringssystem, herunder til at suspendere adgang til registreringer i tilfælde af misbrug.

I forhold til lovens effektivitet bør det overvejes, om begrebet "misbrug" er et tilstrækkelig præcist kriterie, herunder om der er fornødent fortolkningsbidrag i de tilhørende bemærkninger. Det kan blandt andet være relevant at præcisere, om reglerne forudsætter, at anmelderen selv er bevidst om, hvorvidt der foreligger misbrug.

Ad 7) Danske Advokater støtter, at personer, der i professionel sammenhæng anmelder på andres vegne, ikke skal medvirke til misbrug af Erhvervsstyrelsens it-systemer, herunder at de pågældende anmeldere har et skærpet ansvar for at sikre sig kendskab til identiteten af opdragsgiver.

- **Ad § 15 a, stk. 2 – anmeldere – personkreds:** Danske Advokater finder, at alle professionelle anmeldere bør stilles lige i forhold til et skærpet ansvar. Danske Advokater opfordrer derfor til, at forpligtelsen i § 15 a udvides til alle, der erhvervsmæssigt anmelder på vegne af andre. Det bør i den forbindelse fremgå klart af reglerne, hvilke anmeldere der er omfattet af det skærpede ansvar.
- **Ad § 15 a, stk. 2 – skærpet ansvar – omfang:** Som bestemmelsen er formuleret, udstrækkes det skærpede ansvar til at omfatte en forpligtelse til at sikre, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen. Hvad der nærmere ligger i kravet om, at en registrering eller anmeldelse er "lovligt foretaget", fremgår af § 15 a, stk. 1, hvorefter anmelderen indestår for, at der foreligger "behørig fuldmagt", og at "dokumentationen" i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er "gyldig".

  Rækkevidden af disse formuleringer vil være genstand for fortolkning, hvorfor det ikke umiddelbart vil være klart, hvilke undersøgelser anmelderen skal foretage. En bred undersøgelsespligt er ikke realistisk i praksis.

  For eksempel vil det ikke altid være muligt for anmelderen at kontrollere, om de protokollerede beslutninger "faktisk er truffet", eller om et givet referat er "ægte", og som følge deraf, om de relaterede registreringer er "korrekte og retvisende" (se fx side 133, 2. afsnit).

  I praksis kan der endvidere foreligge uenighed mellem aktionærer, om en given beslutning er lovligt vedtaget (fx om der foreligger en tilsidesættelse af minoritetsbeskyttelsesregler). Afgørelsen heraf vil endeligt skulle ske ved domstolene, og i en sådan situation vil en anmelder derfor heller ikke kunne afgøre, om en protokolleret beslutning er "lovlig og retvisende".

  Det er heller ikke generelt muligt for en anmelder at kontrollere, om et givet ledelsesmedlem har accepteret et valg, og om vedkommende faktisk udfører det pågældende hverv eller har lovligt ophold i Danmark.

  Danske Advokater foreslår derfor, at det skærpede ansvar som udgangspunkt afgrænses og fokuseres på at sikre kendskab til opdragsgiveren (kunden), at der forligger instruks fra en relevant selskabsrepræsentant (kunden), og samt at der foreligger dokumentation for de beslutninger og personer, der anmeldes (dvs. i form af protokoller og pas/identifikationsnumre).

  Et eventuelt skærpet ansvar bør herudover beskrives tydeligt i selve loven og ikke kun i bemærkningerne. I den forbindelse henvises til, at overtrædelser af bestemmelsen kan straffes med bøde. Derimod vil det med fordel kunne fremgå tydeligere af bemærkningerne, hvilke konkrete foranstaltninger, gerne ledsaget af eksempler, anmeldere forventes at foretage for at opfylde det skærpede ansvar. Dette vil bidrage til at skabe klarhed om, hvilke undersøgelser og

kontrolforanstaltninger der skal foretages, og dermed hvornår en anmelder har gjort tilstrækkeligt for at opfylde sine forpligtelser.

- **Ad § 15 a, stk. 2 – skærpet ansvar – vedtægter:** Bemærkningerne på side 134, 3. afsnit antyder, at forhold, der er i strid med selskabets vedtægter, kan udgøre en overtrædelse af det skærpede ansvar.
  Danske Advokater finder, at det skærpede ansvar ikke bør involvere en nærmere prøvelse af beslutningernes forenelighed med selskabets vedtægter.

  Tilsvarende bør det skærpede ansvar ikke indebære forpligtelser til at kontrollere gennemførelsen af de civilretlige skridt, som en given selskabsretlig disposition indebærer (f.eks. kontrol med om overdragelse af aktiver i forbindelse med en spaltning, faktisk har fundet sted). Begge ovenstående forhold kunne med fordel præciseres i bemærkningerne. Her kan det også præciseres, at der med skærpet ansvar menes et ansvar over for Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed, og således ikke et lovbestemt ansvar, der kan påberåbes af selskabet, aktionærer eller andre.

- **Ad § 15 a, stk. 3 – ansvar for kapitalejer:** Danske Advokater støtter, at der i særlige tilfælde kan pålægges en kapitalejer ansvar, hvis denne forsætligt medvirker til anmeldelse af ulovlige forhold.

  Straffelovens § 23 indeholder allerede almindelige bestemmelser om medvirkensansvar, herunder i forhold til speciallovgivning. Danske Advokater finder det mest hensigtsmæssigt, at forholdet reguleres af denne regel, så fortolkningen kan hvile på etableret praksis.

  En særregel i selskabsloven om medvirken bør undgås eller i det mindste afgrænses til de særlige emneområder, lovudkastet fokuserer på: spørgsmål om faktisk ledelse, brug af strømænd samt utilstrækkeligt kapitalgrundlag.

  Det vil være uhensigtsmæssigt, hvis der af hensyn til disse særlige emner etableres et almindeligt udvidet aktionæransvar, som påberåbes eller danner grundlag for politianmeldelser i forbindelse med uenigheder blandt aktionærer om lovligheden af mere sædvanlige selskabsretlige beslutninger.

Ad 9-13) Danske Advokater støtter, at Erhvervsstyrelsen skal have beføjelser til at foranledige afvisning, berigtigelse eller sletning af ukorrekte eller udokumenterede registreringer.

Efter selskabslovens § 23 c er Erhvervsstyrelsen allerede beføjet til at afvise eller slette registreringer, m.v., hvis styrelsen vurderer, at der er tvivl om lovligheden af et forhold. Gennem denne brede bestemmelse har Erhvervsstyrelsen allerede en effektiv mulighed for at pålægge selskabet selv at dokumentere givne forhold, før en registrering foretages eller opretholdes.

Fra et retssikkerhedssynspunkt vil den foreslåede adgang for Erhvervsstyrelsen til – uden yderligere prøvelse – at foranledige undersøgelser ved en af styrelsen valgt sagkyndig (for selskabets egen regning) efter selskabslovens § 23 b, være meget usædvanlig og vidtgående. Danske Advokater finder, at nødvendigheden heraf bør genovervejes, samt at den i givet fald bør afgrænses klart i loven.

- **Ad § 23 b, stk. 2 – anvendelsesområde:** Som bestemmelsen er formuleret, vil beføjelsen emnemæssigt kunne bringes i anvendelse i forhold til ethvert spørgsmål om overholdelse af lov, vedtægter eller stiftelsesdokumenter. Kriteriet "*særlige tilfælde*" er uden emnemæssig afgrænsning og er uegnet til at indkredse, hvilke typer adfærd/overtrædelser bestemmelsen er tiltænkt.
  Henset til beføjelsens usædvanlige og indgribende karakter bør bestemmelsen emnemæssigt afgrænses til de emner, som lovudkastet påtænker at imødegå: spørgsmål om faktisk ledelse, brug af stråmænd samt utilstrækkeligt kapitalgrundlag. En yderligere afgrænsning kan ske ved at stille eksplicit krav om gentagne eller forsætlige overtrædelser.

- **Ad § 23 b, stk. 3 – sagkyndige:** For at sikre de(n) sagkyndiges upartiskhed bør vedkommende udpeges af en domstol eller anden uafhængig instans, som derudover bør godkende undersøgelsestemaet (som det f.eks. er tilfældet for selskabslovens granskningsinstitut).

- **Ad § 23 b, stk. 3 – oplysninger:** Pligten til at udlevere oplysninger bør påhvile selskabet for så vidt angår oplysninger om selskabet, men påhvile ledelsen for så vidt angår oplysninger om det enkelte ledelsesmedlem.

- **Ad § 23 b, stk. 3 – omkostninger:** Den udpegende myndighed og/eller den sagkyndige bør kunne træffe afgørelse om fordeling af omkostninger under hensyntagen til udfaldet af undersøgelserne.

- **Ad § 133, stk. 5 – pligt for ledelsen til at udlevere oplysninger:** Selskabet har i forvejen selv pligt til at udlevere relevante oplysninger (se også § 23 b, stk. 3), og selskabets aktionærer har krav på, at ledelsen i den sammenhæng varetager selskabets interesser uden at være påvirket af risiko for personligt bødeansvar. Hvis den er nødvendig, bør den separate oplysningspligt for ledelsen afgrænses emnemæssigt til de forhold, som specifikt angår ledelsens forhold.

- **Ad §§ 23 b og 133 – fortrolighed:** Der bør tilføjes bestemmelser om fortrolighed, idet de sagkyndige ikke nødvendigvis er underlagt fortrolighed i henhold til lov. Muligheden for at fravige denne fortrolighed i forhold til Erhvervsstyrelsen bør begrænses til de specifikke forhold, der dokumenterer en overtrædelse.

Ad 14) Kravet om angivelse af opsigelsesvarsler bør kunne opfyldes for direktionen som helhed, således at vederlagspolitikken for eksempel angiver, at gældende opsigelsesvarsler for direktionen ikke overstiger en given periode (fx 24 måneder).

Hvis der opstilles krav om, at varslerne for det enkelte ledelsesmedlem angives, ville det begrænse mulighederne for forhandling (idet ændringer til vederlagspolitikken som udgangspunkt først skal godkendes af generalforsamlingen). Det vil samtidig medføre unødig transparens om de individuelle ansættelsesvilkår for enkelte ledelsesmedlemmer.

Det bør i øvrigt præciseres, om det både er længden af selskabets opsigelsesvarsel over for ledelsesmedlemmerne og ledelsesmedlemmerne opsigelsesvarsel over for selskabet, der skal oplyses.

Ad 16) Nærtstående transaktioner

- **Ad § 139 e – dagsværdi:** Til bemærkningerne om dagsværdi kan tilføjes, at dagsværdien af transaktionen kan underbygges af en fairness opinion om det aftalte vederlag fra en ekstern finansiel rådgiver. For transaktioner i den relevante størrelse vil krav om værdiansættelse være uforholdsmæssigt kostbar, hvis denne foretages af en ekstern part.

- **Ad § 139 e – transaktioner med samme part:** Det bør af bemærkningerne fremgå, at transaktioner undtaget i medfør af § 139 i ikke skal medregnes ved sammenlægningen af flere transaktioner med samme part.

- **Ad § 139 g – "omfatter et ledelsesmedlem":** Bemærkningerne indeholder ikke en klar beskrivelse af, hvad der menes med kriteriet "omfatter et ledelsesmedlem". Det er således uklart, om kriteriet sigter på tilfælde, hvor ledelsesmedlemmet selv er part i transaktionen, eller om kriteriet omfatter situationer, hvor et ledelsesmedlem i selskabet indgår i ledelsen i den nærtstående part. Et enkelte sted står anført, at en "interesse" er nok. I § 139 i anvendes et andet kriterie: "berørt".

  Det er uheldigt, hvis der skal gælde tre forskellige kriterier for inhabilitet, og at der kan opstå tvivl om rækkevidden deraf. Særligt i forhold til overlappende ledelseshverv vil en afklaring være hensigtsmæssig. Det bemærkes, at de almindelige habilitetsregler muliggør en nuanceret håndtering af netop disse tilfælde.

- **Ad § 139 h – tidspunkt for offentliggørelse:** I tilfælde hvor transaktionen også skal offentliggøres efter markedsmisbrugsforordningen (dvs. hvis transaktionen udgør intern viden), må offentliggørelse efter selskabsloven kunne afvente det senere tidspunkt, hvor offentliggørelse måtte være påkrævet efter markedsmisbrugsforordningen. Det vil være uhensigtsmæssigt, hvis nationale regler om nærtstående transaktioner fremrykker offentliggørelse til et tidligere tidspunkt end påkrævet under markedsmisbrugsforordningen.

Ad 21) Der bør gives mulighed for, at Erhvervsstyrelsen i konkrete tilfælde kan give tilladelse til fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning. Det kan for eksempel være i tilfælde, hvor det forhold, der udløste oversendelse til tvangsopløsning, efterfølgende er berigtiget over for Erhvervsstyrelsen.

Ad 23) Driften af en filial kræver ikke udførelse af samme opgaver som ledelsen i et kapitalselskab. Henvisningen til kapitel 7 bør derfor udgå eller erstattes.

Ad 28) Erhvervsbestyrelsens beslutninger efter den reviderede § 23 b, stk. 2, vil være indgribende, hvorfor disse bør kunne prøves enten ved en højere administrativ myndighed eller en domstol.

Ovennævnte bemærkninger til forslaget om ændringer til selskabsloven gælder også i relation til de tilsvarende forslag vedrørende erhvervsvirksomhedsloven, lov om erhvervsdrivende fonde samt lov om medarbejderinvesteringsselskaber.

Afsluttende bemærkninger
Danske Advokater står gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Hakop Muradian
Juridisk konsulent
Danske Advokater

Anders Ørjan Jensen
Medlem af fagudvalg for
selskabs- og finansieringsret
Danske Advokater

Alexander Bergmann

Fra: Henriette Ingvardsen <hei@danishshipping.dk>
Sendt: 18. august 2026 17:57
Til: Alexander Bergmann; Mikkel Hansen
Emne: FW: Høring vedrørende udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love
Vedhæftede filer: image001.png; Udkast til forslag om lov om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love.pdf; Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf

Se neden for høringssvar fra Danske Rederier. Sig gerne til, hvis der er spørgsmål.

Vederlagspolitikker
Danske Rederier har forståelse for ønsket om at præcisere selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4, men finder det vigtigt, at reglerne gennemføres direktivnært og uden yderligere administrative krav, herunder at vederlagspolitik og vederlagsrapport ikke indholdsmæssigt blandes sammen.
Direktivets engelske ordlyd anvender "indicate" om kontrakternes varighed og opsigelsesperioder. Samtidig fremgår det af betragtning 29 i aktionærrettighedsdirektivet (direktiv (EU) 2017/828), at vederlagspolitikken kan udgøre "a frame within which the pay of directors is to be held". Dette taler for, at politikken skal beskrive rammerne for ledelsesvederlag og ikke fungere som et register over de enkelte ledelsesmedlemmers kontraktvilkår. Dette understøttes også af artikel 9b om vederlagsrapporten, hvor direktivet udtrykkeligt stiller krav om oplysninger om "each individual director". Et tilsvarende individualiseringskrav findes ikke i artikel 9a om vederlagspolitikken.
Hvis konkrete kontraktvilkår skal indarbejdes i vederlagspolitikken, kan ansættelse af et nyt ledelsesmedlem eller ændringer i en kontrakt medføre behov for at ændre og genfremlægge politikken. Det kan skabe unødige administrative byrder for børsnoterede rederier og komplicere rekruttering og fastholdelse af kvalificerede ledere.
Danske Rederier anbefaler derfor, at det præciseres i lovbemærkningerne, at oplysningskravet ikke indebærer offentliggørelse af individuelle kontraktvilkår på et detaljeringsniveau, der går videre end direktivet eller i øvrigt skader rederiets legitime fortroligheds- og forhandlingsinteresser. Det bør samtidig undgås, at der gennem vejledning eller praksis indføres yderligere krav til detaljeringsgrad, dokumentation eller løbende ajourføring (overimplementering).
Danske Rederier finder desuden præciseringen af reglerne om fravigelse af vederlagspolitikken hensigtsmæssig, men anbefaler vejledning om, hvornår hensyn til selskabets langsigtede interesser, bæredygtighed og levedygtighed kan begrunde en fravigelse.

Væsentlige transaktioner med nærtstående parter
Danske Rederier finder det positivt, at reglerne samles og kriterierne for godkendelse og offentliggørelse ensrettes. Klarere kvantitative tærskler kan gøre reglerne mere overskuelige og reducere administrative byrder.
Der består dog en væsentlig complianceopgave. Børsnoterede selskaber skal fortsat have interne procedurer til løbende at identificere og vurdere transaktioner med nærtstående parter, sikre korrekt godkendelse og dokumentation samt håndtere habilitet. For større shippingkoncerner med mange datterselskaber og transaktioner kan dette kræve betydelige interne ressourcer, også selv om kun få transaktioner i sidste ende omfattes af reglerne. Bødeansvaret ved manglende efterlevelse øger samtidig behovet for dokumentation af, at procedurerne er fulgt.

Sædvanlige forretningsmæssige transaktioner
Undtagelsen for sædvanlige forretningsmæssige transaktioner er central for den administrative belastning. Danske Rederier anbefaler derfor illustrative eksempler i lovbemærkningerne, eksempelvis koncerninterne leverancer på markedsvilkår, tilbagevendende leveringsaftaler, standardiserede finansielle dispositioner og almindelige kommercielle aftaler på markedsvilkår. Det vil mindske usikkerhed og behovet for defensive juridiske vurderinger.

Samspillet med MAR
Samspillet mellem selskabslovens offentliggørelseskrav og markedsmisbrugsforordningen (MAR) kan give anledning til fortolkningsspørgsmål. Danske Rederier anbefaler derfor, at Erhvervsstyrelsen, eventuelt sammen med Finanstilsynet, udarbejder vejledning om forholdet mellem de to regelsæt for at undgå usikkerhed og unødvendige dobbeltprocesser.

Den nye habilitetsregel
Den foreslåede regel indebærer, at et ledelsesmedlem med interesse i en transaktion ikke kan deltage i godkendelsen. Danske Rederier anbefaler, at det tydeliggøres, hvordan reglen finder anvendelse ved indirekte interesser, herunder gennem koncernforhold eller nærtstående juridiske personer.
Samlet set giver forslaget større klarhed, men indebærer fortsat administrative byrder for børsnoterede rederier i form af interne kontroller, dokumentation, habilitetsvurderinger og risiko for sanktioner. Regler og vejledning bør derfor udformes så klart og direktivnært som muligt.

Mvh

Henriette Ingvardsen
Underdirektør
Politik og Analyse

M: +45 20 33 06 09
hei@danishshipping.dk

Amaliegade 33
DK 1256 København K

Følg os på Facebook og LinkedIn

Fra: Alexander Bergmann <AleBer@erst.dk>
Sendt: 2. juli 2026 14:48
Emne: Høring vedrørende udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love

CAUTION: This email originated from outside of the organization and may contain attachtments or links that could be **unsafe!**. Do not click or download unless you know the content is safe.

Kære høringsparter

Erhvervsstyrelsen sender hermed udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer som følge af Den Sorte Svane og implementering af ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret og ændring af regler om transaktioner med nærtstående mv.) i høring.

Se venligst vedhæftede høringsbrev, høringsliste og udkast til lovforslag.

Materialet kan ligeledes findes på høringsportalen: https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/71319

Erhvervsstyrelsen imødeser eventuelle bemærkninger til lovforslaget **senest onsdag den 19. august 2026, kl. 12** til Alexander Bergmann, aleber@erst.dk og Mikkel Hansen, mihans@erst.dk.

Med venlig hilsen

Alexander Bergmann
Specialkonsulent

ERHVERVSSTYRELSEN
Erhvervsret

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000
Direkte: +45 35291604
E-mail: aleber@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.
Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på Virk.

Alexander Bergmann

Fra: Alexander Bergmann
Sendt: 21. august 2026 09:37
Til: Alexander Bergmann
Emne: VS: Høring vedrørende udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love

---

Fra: Lars Hammer <LAHJ@DI.DK>
Sendt: 20. august 2026 16:02
Til: Alexander Bergmann <AleBer@erst.dk>; Mikkel Hansen <MiHans@erst.dk>
Cc: Kim Haggren <KIH@DI.DK>; Kristian Koktvedgaard <kko@DI.DK>
Emne: RE: Høring vedrørende udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love

Kære Alexander

Mange tak.

Vi vil gerne supplere DI's høringssvar med følgende uddybende information vedr. udkastets forslag i § 1, nr. 14, og det deri indeholdte forslag til ændret dansk implementering af aktionærrettighedsdirektivet fsva. vederlagspolitikken:

DI har undersøgt implementeringen i Sverige og Norge.

I Sverige fremgår det direkte af den svenske lovtekst, der implementerer SRD II, at der alene skal gives "uppgifter om" (dvs. "oplysninger om") varigheden af kontrakter med ledelsesmedlemmer "och om uppsägningstid" (dvs. "og [oplysninger] om opsigelsesperioder").

I Norge kræver det en sammenstilling af forskellige retskilder at vurdere deres fortolkning af direktivet på dette punkt. Selve loven bestemmer alene, at bestyrelsen skal udarbejde "*retningslinjer om fastsettelse av lønn og annen godtgjørelse til de enkelte medlemmene av styret og bedriftsforsamlingen, daglig leder og andre ledende personer*", mens de nærmere krav til indholdet i retningslinjerne skal fastsættes i en bekendtgørelse ("forskrift") af det relevante ministerium.

Det fremgår dog tydeligt af de norske lovforarbejder, at "*Formålet med bestemmelsene* (red: om innholdskrav til retningslinjene) *er å gi aksjeeierne økt mulighet til å påvirke fastsettelsen av lederlønninger*".)

Selve bekendtgørelsen ("forskriften") bestemmer, at "*Retningslinjene skal minst inneholde [..] 4. Varigheten av avtaler og ordninger med ledende personer inkludert gjeldende oppsigelsesperioder [..]*". Det fremgår af et høringsnotat, at det er den norske fortolkning, at "*Etter SRD II artikkel 9a nr. 6 femte avsnitt skal selskapet angi hvor lenge avtaler og ordninger om godtgjørelse til ledende personer **kan** bestå og lengden på oppsigelsesperioder* [..]." Samtidig fastslås det andetsteds, at "Retningslinjene skal være et **rammeverk** for hvilken godtgjørelse som kan ytes, tildeles eller tilbys den enkelte ledende personen i selskapet.".

Samlet set fremgår det efter DI's opfattelse tydeligt, at den norske fortolkning er, at det i vederlagspolitikken alene skal fremgå, hvad varighed af kontrakter med ledelsesmedlemmerne "kan" (må) være. Det passer også med den norske understregning af, at politikken generelt indeholder "retningslinjer", som skal udgøre et "rammeverk", og at det overordnede formål med politikken er, at er at "gi aksjeeierne økt mulighet til å påvirke fastsettelsen av lederlønninger".

Både den svenske og norske implementering støtter således DI's fortolkning af direktivet på dette punkt, som vi har redegjort nærmere for i høringssvaret. Vi håber I vil revurdere det foreslåede lovudkast også i lyset af disse nye informationer.

Nedenfor har vi samlet mere udførlige oplysninger om den svenske og norske implementering, inkl. kildehenvisninger, som ovennævnte beskrivelse er et uddrag fra.

Sverige

Lovtekst (se lovens kapitel 8)

Riktlinjer för ersättning till ledande befattningshavare i vissa publika aktiebolag

51 § I ett publikt aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska styrelsen upprätta ett förslag till årsstämman om riktlinjer för lön och annan ersättning till styrelseledamöter, verkställande direktör och vice verkställande direktör. [..]

52 § I riktlinjerna ska det förklaras hur de bidrar till bolagets affärsstrategi, långsiktiga intressen och hållbarhet.

***Riktlinjerna** ska innehålla*
1. en beskrivning av de olika former av ersättning som kan betalas ut, med angivande av varje ersättningsforms relativa andel av den totala ersättningen,
*2. **uppgifter om** hur lång tid ett avtal om ersättning gäller **och om** uppsägningstid, huvuddragen för villkoren för tilläggspension eller förtidspension samt villkoren för uppsägning och ersättning med anledning av en uppsägning,*
3. [..]
(egne fremhævninger)

Norge

Lovtekst (https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1997-06-13-45/KAPITTEL_6-2#KAPITTEL_6-2)

§ 6-16 a. Retningslinjer om fastsettelse av lønn og annen godtgjørelse til ledende personer i noterte selskaper
[..]
(2) Styret skal utarbeide **retningslinjer** om fastsettelse av lønn og annen godtgjørelse til de enkelte medlemmene av styret og bedriftsforsamlingen, daglig leder og andre ledende personer. [..]
[..]
(7) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om innholdet i retningslinjene.

Uddrag fra s. 29 i de norske forarbejder til implementeringen af SRD II
4.2.6 Innholdskrav
*Det oppstilles **innholdskrav til retningslinjene** i endringsdirektivet artikkel 9a nr. 6, i likhet med allmennaksjeloven § 6-16 a annet ledd. **Formålet** med bestemmelsene er å **gi aksjeeierne økt mulighet til å påvirke fastsettelsen av lederlønninger**. [..]*

Lovens bemyndigelse til at lave en "forskrift" om indholdet i retningslinjerne er udnyttet via denne forskrift. Af forskriften fremgår bl.a.:
II. Retningslinjer for fastsettelse av godtgjørelse til ledende personer
§ 4. Krav til innholdet i retningslinjene
*1) **Retningslinjene** skal minst inneholde:*
1. Forklaring av hvordan retningslinjene bidrar til selskapets forretningsstrategi, langsiktige interesser og økonomiske bæreevne.
2. Oversikt og beskrivelse av hvilken godtgjørelse som nevnt i § 2 første ledd som kan tildeles eller mottas av ledende personer, samt godtgjørelsenes forholdsmessige andeler av samlet godtgjørelse som tildeles ledende personer.
3. Forklaring av hvordan lønn og ansettelsesvilkår for selskapets ansatte er hensyntatt ved utforming av retningslinjene.

*4. **Varigheten av avtaler og ordninger med ledende personer inkludert gjeldende oppsigelsesperioder**, hovedelementene i ordninger med tilleggspensjon eller førtidspensjon, og oppsigelsesvilkår og betalinger knyttet til oppsigelse.*
5. Beskrivelse av beslutningsprosessen som benyttes for å etablere, revidere og gjennomføre retningslinjene, herunder tiltak for å forebygge og håndtere interessekonflikter. Dersom godtgjørelse behandles i en komité, skal komitéens rolle i beslutningsprosessen beskrives

Uddrag fra høringsnotatet i forbindelse med høringen om ovennævnte forskrift, hvor det ansvarlige norske ministerium bl.a. kommenterer på kravene i direktivet:
"*3.6.5 Tidfesting og langsiktige ytelser*
*Etter SRD II artikkel 9a nr. 6 femte avsnitt **skal selskapet angi hvor lenge avtaler og ordninger om godtgjørelse til ledende personer KAN bestå og lengden på oppsigelsesperioder.** I tillegg skal retningslinjene oppstille hovedvilkårene for tilleggspensjon, førtidspensjon, oppsigelse og etterlønnsordninger (fallskjermer). Styret bestemmer detaljgraden. Detaljgraden må som et minimum være egnet til gi aksjeeierne innblikk i selskapets fremtidige ytelser og hvilken betydning avtalene vil ha for selskapets økonomiske situasjon allerede ved fastsettelsen av retningslinjene*." (egen fremhævning)

I høringsbrevet skriver det ansvarlige ministerium bl.a.: "*Direktiv (EU) 2017/828 artiklene 9a og 9b oppstiller detaljerte krav til selskapets retningslinjer og rapporter om lederlønninger. **Retningslinjene skal være et rammeverk** for hvilken godtgjørelse som kan ytes, tildeles eller tilbys den enkelte ledende personen i selskapet*."

Ræk endelig ud, hvis vi kan være behjælpelige med at skaffe yderligere oplysninger om implementeringen i Sverige og Norge.

Med venlig hilsen

Lars Hammer
Seniorchefkonsulent
Erhvervsjura & rapportering

+4533773565
+4561677207 (Mobil)
lahj@di.dk
di.dk

Dansk Industri

Læs, hvordan DI behandler og beskytter persondata i **DI's Privatlivspolitik**

Dansk Industri

19. august 2026

Erhvervsstyrelsen

Att.: Alexander Bergmann og Mikkel Hansen

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervs-virksomhedsloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for bagmænd som følge af Den Sorte Svane, implementering af direktiv om digitale processer inden for selskabsret og ændring af regler om transaktioner med nærtstående mv.)

DI takker for muligheden for at afgive input til ovennævnte høring.

Styrket indsats over for bagpersoner som følge af Den Sorte Svane
DI støtter bekæmpelse af kriminelle bagpersoner i erhvervslivet.

Med afsløringer, som dem der blev vist i "Den Sorte Svane", er det vigtigt at gennemse gældende lovgivning og eksisterende håndhævelsesmuligheder med henblik på at vurdere, om der er behov for evt. hensigtsmæssige opstramninger i reglerne, eller om det er et spørgsmål om bedre håndhævelse af eksisterende regler – eller en kombination.

Samtidig er det vigtigt at handle eftertænksomt og – ligesom med al anden potentiel lovgivning – vurdere de faktiske konsekvenser af potentiel ny lovgivning objektivt, så vi opnår de tiltænkte formål på en effektiv og proportional måde, og samtidig undgår at skabe nye, utilsigtede problemer, f.eks. rammer de lovlydige erhvervsdrivende med uforholdsmæssige byrder.

DI mener, at de fleste konkrete forslag til stramninger i høringsudkastet forekommer velgennemtænkte og afbalancerede, uden at påføre de lovlydige erhvervsdrivende uforholdsmæssige byrder. Det gælder bl.a. forslagene om at lukke for svigsrådgiveres adgang til at bruge Erhvervsstyrelsens it-system, et kapitalejeransvar ved ond tro, udvidelse af kravene om faktisk ledelse til også at gælde filialbestyrere og likvidatorer, offentliggørelse af kuratorer i Erhvervsstyrelsens it-system samt en udvidelse af Revisornævnets sanktionsbeføjelser.

DI støtter som udgangspunkt også et evt. skærpet anmelderansvar for professionelle rådgivere, der allerede er underlagt hvidvasklovens ansvarsregler. DI finder det dog afgørende, at det bliver klart, hvad det skærpede anmelderansvar konkret indebærer, og at ansvaret forbliver proportionalt, hensigtsmæssigt og hænger sammen med de eksisterende krav til kundekendskabsprocedurer.

H. C. Andersens Boulevard 18
1553 København V
Danmark

(+45) 3377 3377
di@di.dk
di.dk

CVR-nr.: 16077593

Dette er vigtigt både af hensyn til retssikkerheden for den omfattede persongruppe, og for at undgå at omkostningerne ved at anvende professionelle anmeldere stiger uforholdsmæssigt for helt almindelige virksomheder, som ikke er målgruppen for de tiltænkte stramninger.

DI mener, at de eksisterende omfattende krav til professionelle rådgiveres kundekendskabsprocedurer skal lægges til grund i et evt. "skærpet anmelderansvar" efter selskabsloven.

DI finder derfor, at formuleringerne i de almindelige bemærkninger, hvorefter et 30-årigt kundeforhold skal behandles på samme måde som et nyt kundeforhold, vil resultere i en uhensigtsmæssig mekanisk, checklistetilgang frem for at understøtter den reelle, skærpede fokus – herunder eksempelvis fokus på eventuel konkurskarantæne - som bør være hensigten, og som DI er enig i.

Ovennævnte lovbemærkninger er endvidere i strid med formuleringerne omkring kendskab til kunden opnået som en del af professionelle rådgiveres kundekendskabsprocedurer, og som DI finder i højere grad skal anerkendes og udnyttes henset til omfanget af procedurer og de ressourcer, der samfundsmæssigt investeres heri.

DI finder derfor et behov for, at der reflekteres yderligere over lovbemærkningernes formuleringer også for at undgå, at indsatsen smøres tyndt ud. DI er f.eks. bekendt med eksempler, hvor kunder skal indsende pasoplysninger gentagne gange til samme rådgiver i stedet for, at man kan foretage identifikationen én gang og genbruge disse data – i hvert fald inden for en vis tidshorisont.

DI er også åben over for en eventuel ændring af det potentielle krav om en uafhængig "erklæring" om rigtigheden af bestemte oplysninger, når særlige omstændigheder begrunder det, men hvor virksomheden selv vælger den uafhængige sagkyndig, til en decideret "undersøgelse", hvor det er Erhvervsstyrelsen, der vælger den uafhængige sagkyndige.

DI støtter formålet med forslaget, men tvivler på rigtigheden af, at en sådan ændring ikke vil medføre øgede omkostninger. En "undersøgelse" hvor slutproduktet er en "skriftlig beretning" vil hurtigt kunne blive en del dyrere end en "erklæring". Erhvervsstyrelsen har desuden mindre incitament til at begrænse virksomheders omkostninger til det nødvendige, end virksomheder selv har. Derudover begrænser det næppe omkostningerne, at Erhvervsstyrelsen først fastsætter den sagkyndiges vederlag, når undersøgelsen er gennemført, dvs. når den sagkyndige allerede har lagt alle sine timer i opgaven og forventer honorering for de erlagte timer, uanset om timeforbruget måske har været urimeligt eller unødvendigt højt.

DI mener, at der bør være større sikkerhed for, at reglen kun anvendes i de tilfælde, hvor det er nødvendigt (kun rammer de brodne kar), og for at omkostningerne til de enkelte undersøgelser ikke

ender urimeligt højt. Det kunne eksempelvis ske ved at begrænse reglens anvendelse til de helt nødvendige tilfælde; pålægge Erhvervsstyrelsen at afgrænse undersøgelsestemaet; og lave en vederlagsregel, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at fastsætte den sagkyndiges honorar henset til undersøgelsestemaets omfang.

Implementering af direktiv om digitale processer inden for selskabsretten
DI hilser generelt de mange gode forbedringer, som direktivet om digitale processer inden for selskabsret skaber for danske og europæiske virksomheder, velkommen, ikke mindst de forenklede muligheder for grænseoverskridende aktiviteter forbundet med EU selskabscertifikatet og EU fuldmagten.

DI støtter også, at det tydeliggøres, at registreringer vedrørende et selskabs *stiftelse* skal overholde bestemmelserne i stiftelsesdokumentet (udover loven og vedtægterne). Den konkrete foreslåede ændring (lovforslagets § 1, nr. 5) er dog formuleret bredere. Den kan således læses som, at kravet om overensstemmelse med stiftelsesdokumentet også gælder for registreringer, der foretages *efter* registreringen af selskabets stiftelse, og at kravet gælder uanset om stiftelsesdokumentet indeholder historiske krav, der efterfølgende er blevet gyldigt ændret, eller af andre grunde ikke længere har nogen relevans for den pågældende efterfølgende registrering. En sådan fortolkning ville potentielt kunne medføre, at en registrering ikke kan foretages, selvom den er i overensstemmelse med gældende, lovligt vedtagne vedtægter.

DI antager, at dette ikke er tilsigtet og henviser til s. 121 i Betænkning 1498 om Modernisering af selskabsretten, hvor det bl.a. fremgår, at "*vedtægterne bør indeholde de oplysninger, som løbende kan være relevante for eksisterende og potentielle kapitalejere, mens stiftelsesdokumentet bør indeholde de oplysninger, der er relevante på stiftelsestidspunktet*".

DI påpeger, at lovudkastets generelle bemærkninger (s. 89) indikerer, at ændringen kun sigter på registreringer af selskabers *stiftelse*, men at hverken ordlyden af lovteksten eller de specifikke bemærkninger giver samme indtryk. DI opfordrer derfor til en præcisering, i hvert fald af de specifikke bemærkninger.

Ændring af regler om transaktioner med nærtstående parter og vederlagspolitik
Udkastet indeholder forslag til ændringer i den danske implementering af EU's aktionærrettighedsdirektiv for så vidt angår reglerne om vederlagspolitik og transaktioner med nærtstående parter i børsnoterede selskaber. Ændringerne foreslås på baggrund af en dialog med EU Kommissionen, som mener, at den hidtidige danske implementering ikke er korrekt.

DI har ingen bemærkninger til de foreslåede præciseringer vedrørende transaktioner med nærtstående parter i lovudkastets § 1, nr. 16.

DI har heller ikke bemærkninger til præciseringen vedrørende afvigelser fra vederlagspolitikken i lovudkastets § 1, nr. 15.

DI har derimod bemærkninger til forslaget vedrørende varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer i lovudkastets § 1, nr. 14, som DI finder uhensigtsmæssig og stridende mod formålet med en vederlagspolitik.

Det er i udkastet foreslået, at lovteksten ændres fra et krav om, at vederlagspolitikken skal indeholde "*retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer*" til et krav om "*en angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder*".

Selve lovændringen ville ensrette ordlyden i selskabsloven med den præcise ordlyd af den danske direktivversion. Dette er ikke et problem i sig selv. Problemet er dén fortolkning af ordlydsændringen, som fremføres i udkastets lovbemærkninger.

Det følger således af de specifikke lovbemærkninger på s. 146-147, at "*Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det ikke længere vil være tilstrækkeligt alene at angive de generelle retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer i vederlagspolitikken. I stedet vil vederlagspolitikken skulle indeholde oplysninger om varigheden og de gældende opsigelsesperioder for de specifikke kontrakter eller ordninger, der er indgået med selskabets ledelsesmedlemmer*."

DI bemærker, at den pågældende fortolkning ikke fremgår direkte af direktivet eller direktivets præambel.

DI mener, at det er uklart, hvad der i direktivet skal forstås ved en "angivelse" ("indicate" på engelsk) af varigheden af kontrakter [..] med ledelsesmedlemmer, og at den hidtidige danske implementering har anlagt en fornuftig formålsfortolkning ved at gøre det klart, at der er tale om retningslinjer.

Den hidtidige danske fortolkning stemmer overens med, at vederlagspolitikken er tiltænkt at være en ramme for ledelsesaflønningen (godkendt af aktionærerne), som selskabets faktiske ledelsesaflønning derefter skal holde sig inden for. Dette princip står eksplicit i direktivets art. 9a, stk. 2: "*Companies shall pay remuneration to their directors only in accordance with a remuneration policy that has been approved by the general meeting*" og i præambelbetragtning nr. 29, hvor der står, at politikken kan udformes som "*a frame within which the pay of directors is to be held*".

Den foreslåede nye fortolkning vil i stedet for en ramme gøre det til et krav i politikken at oplyse varigheden og opsigelsesperioderne i de specifikke kontrakter, der er indgået med selskabets ledelsesmedlemmer. Dette har potentielt flere uheldige konsekvenser.

For det første strider det mod logikken i forskellen på en vederlags*politik* (en ramme for de faktiske aflønningsordninger) og en vederlags*rapport* (transparens om de faktiske aflønningsordninger).

For det andet skaber det et praktisk catch-22 problem, hvis selskaber ønsker at ændre på deres eksisterende praksis ift. kontrakters varighed eller opsigelsesperioder. Ansættelse af en ny direktør vil altid skulle ske på samme betingelser for kontrakters varighed og opsigelsesperioder som de eksisterende direktører, medmindre vederlagspolitikken ændres først (følger af det generelle princip om at de faktiske aflønningsordninger skal holde sig inden for den godkendte politik), men vederlagspolitikkens bestemmelser om kontrakters varighed og opsigelsesperioder ville samtidig ikke kunne ændres, medmindre det allerede fremgår af specifikke kontrakter med selskabets ledelsesmedlemmer (følger af den foreslåede nye fortolkning af direktivet). Konsekvenser heraf er, at det bliver umuligt at ændre den eksisterende praksis.

Selvom direktører normalt ansættes tidsubegrænset er der undtagelser, f.eks. interim CEO/CFO og turnaround- eller transformationsdirektører. Ligeledes kan der opstå behov for ændringer i opsigelsesperioder. Problemstillingen er derfor ikke kun principiel.

DI bemærker supplerende, at det er EU Domstolen, ikke EU Kommissionen, der er den kompetente myndighed ift. hvad, der er den rette fortolkning af EU regler. Usikkerheden omkring, hvad der skal forstås ved formuleringen "indicate" i aktionærrettighedsdirektivet, bør efter DI's opfattelse – indtil EU Domstolen evt. måtte fastslå andet - føre til, at Danmark fortsætter med en fortolkning af direktivet, der giver praktisk mening, og som stemmer overens med direktivets formål.

Efter DI's opfattelse vil det også være i overensstemmelse med regeringens principper om erhvervsrettet EU-implementering, at danske børsnoterede selskaber ikke pålægges større administrative byrder eller mere vidtgående forpligtelser end nødvendigt.

DI opfordrer samtidig regeringen til at arbejde for, at aktionærrettighedsdirektivet ændres, så det bliver helt tydeligt, at vederlagspolitikken også på dette punkt udgør en *ramme* for de faktiske aflønningsordninger, og ikke en *gengivelse* af de konkrete aflønningsordninger. DI bemærker i den forbindelse, at det fremgår af Kommissionens arbejdsprogram for 2026, at der påtænkes en revision af aktionærrettighedsdirektivet meget snart.

Ændringer i Revisorloven

DI har noteret sig de foreslåede ændringer i Revisorloven, som DI generelt kan tilslutte sig.

DI skal dog bemærke, at stramningen i lovforslagets § 5, nr. 2 (ændring af Revisorlovens § 9, nyt stk. 3), hvor der automatisk kræves en fornyet bestået af den skriftlige revisoreksamen, og ikke alene en bestået af den særlige prøve efter § 9, stk. 4 (og som nu anerkendes som en selvstændig sanktionsmulighed), reelt udgør et selvstændigt strafelement.

DI finder, at dette bør være en del af sanktionsfastsættelsen hos Revisornævnet, således at det i forbindelse med sanktionsudmålingen naturligt indgår som en del af overvejelserne, hvorvidt der er behov for en fornyet, skriftlig revisoreksamen eller en særlig prøve, jf. § 9, stk. 4, efter frakendelsens udløb.

DI står meget gerne til rådighed for en uddybning.

Med venlig hilsen

Lars Hammer
Seniorchefkonsulent

Kristian Koktvedgaard
Fagleder moms, revision og regnskab

Erhvervsstyrelsen

Sendt pr. e-mail til:

aleber@erst.dk
mihans@erst.dk

19.08.2026

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Karen Gjølbo
Senior legal consultant
Dir. 41919045
kgj@fogp.dk

Sagsnr. GES-2026-00213
DokID 556162

F&Ps høringssvar vedrørende udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love

F&P - brancheorganisation for danske forsikrings- og pensionsselskaber - har modtaget Erhvervsstyrelsens høring fremsendt 2. juli 2026 over udkast til lov om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og en række andre love.

F&P takker for denne mulighed for at komme med bemærkninger til lovforslaget, som vi hilser velkommen.

Vi har alene en bemærkning i forhold til ændringslovens § 1, nr. 14, der lægger op til en ændring af selskabslovens § 139 a, stk. 4, for at sikre overensstemmelse med den bagvedliggende EU-regulering i aktionærrettighedsdirektivet.

Af § 1, nr. 14 i udkast til ændringslov følger:

" I § 139 a, stk. 1, nr. 4, ændres »Retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer« til: »En angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder«."

F&P finder behov for en nærmere afklaring eller definition af, hvad der ligger i "ordninger med ledelsesmedlemmer" – omfatter dette f.eks. vedtægtsbestemmelser om varigheden af bestyrelsesmandater/begrænsning af sådanne til et vist antal år, uanset dette ikke har nogen sammenhæng med bestyrelsesmedlemmers vederlag? F&P mener at afgrænsningen bør fremgå klart af loven eller lovbemærkningerne.

F&P har ikke yderligere bemærkninger.

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

Såfremt der er behov for uddybning af vores bemærkninger, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Karen Gjølbo

DANSKE REVISORER FSR

Erhvervsstyrelsen
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Att. (fremsendt via mail):
Alexander Bergmann, aleber@erst.dk
Mikkel Hansen, mihans@erst.dk

19. august 2026

FSR – danske revisorer

Børsgade 4, 4. sal
DK - 1215 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorers høringssvar vedrørende høring over udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer som følge af Den Sorte Svane og implementering af ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret og ændring af regler om transaktioner med nærtstående mv.)

FSR – danske revisorer vil gerne takke for muligheden for at give bemærkninger til høring over udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer som følge af Den Sorte Svane og implementering af ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret og ændring af regler om transaktioner med nærtstående mv.) fremsendt den 2. juli 2026 med høringsfrist den 19. august 2026.

Nærværende høringssvar er opdelt i et afsnit med vores generelle bemærkninger, derefter indholdsmæssige bemærkninger til lovforslaget. Rækkefølgen af vores bemærkninger følger strukturen i høringsbrevet og er dermed ikke udtryk for en prioritering fra vores side.

Generelle bemærkninger til lovforslaget

FSR – danske revisorer finder anledning til at bemærke, at flere af lovforslagets formuleringer efter vores opfattelse giver indtryk af, at godkendte revisorer og øvrige professionelle rådgivere udgør en væsentlig del af problemet med økonomisk kriminalitet. Dette gælder blandt andet bemærkningerne om, at "revisorer og advokater ikke bevidst eller uforvarende kommer til at bistå til hvidvask og anden økonomisk kriminalitet ved at omgå styrelsens kontrolindsats" samt lovforslagets generelle fokus på "facilitatorer".

FSR deler fuldt ud ambitionen om at bekæmpe økonomisk kriminalitet og sanktionere de personer, der bevidst medvirker til ulovlige forhold. Vi finder imidlertid, at lovgivningens bemærkninger bør udformes på en måde, der i højere grad afspejler, at langt hovedparten af godkendte revisorer tværtimod udgør en central del af samfundets kontrol- og forebyggelsesindsats. Godkendte revisorer er underlagt omfattende regulering, tilsyn, kvalitetskontrol, disciplinæransvar og hvidvaskforpligtelser, og de fungerer som offentlighedens tillidsrepræsentanter efter revisorloven.

Efter vores opfattelse er det uhensigtsmæssigt, hvis lovbemærkningerne bidrager til en generel mistænkeliggørelse af hele grupper af professionelle rådgivere. En sådan retorik kan svække tilliden til de aktører, som myndighederne samtidig er afhængige af i arbejdet med at forebygge, opdage og rapportere økonomisk kriminalitet. Indsatsen bør målrettes de personer, der bevidst misbruger deres position eller bistår kriminelle aktiviteter, frem for at skabe et generelt billede af, at professionelle rådgivere udgør en særlig risikogruppe.

Bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet styrkes ikke ved at svække tilliden til de lovlydige aktører, der hver dag bidrager til at sikre gennemsigtighed og troværdighed i dansk erhvervsliv. Tværtimod bør lovgivningen understøtte et konstruktivt samarbejde mellem myndigheder og de professionelle rådgivere, som er en del af løsningen.

Indholdsmæssige bemærkninger til lovforslaget

Skærpet ansvar – hvad indebærer det i praksis?

Lovudkastet foreslår et skærpet anmelderansvar for professionelle rådgivere som fx advokater og revisorer, når de foretager anmeldelser i Erhvervsstyrelsens it-system. Blandt andet foreslås en ny § 15 a, stk. 2, i selskabsloven:

> *"Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har, når de foretager registreringer af et forhold omfattet af stk. 1, et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen."*

Formålet med den nye bestemmelse er ifølge de almindelige bemærkninger side 32, at fx revisorer og advokater ikke bevidst eller uforvarende kommer til at bistå til hvidvask og anden økonomisk kriminalitet ved at omgå styrelsens kontrolindsats. Det bakker FSR – danske revisorer selvfølgelig 100 procent op om. Revisorer og andre rådgivere skal på ingen måde medvirke til hvidvask eller anden økonomisk kriminalitet.

Hvis lovgiver ønsker at skærpe ansvaret for revisorer og andre professionelle rådgivere – og dermed indføre en mere omfattende undersøgelsespligt i forbindelse med anmeldelser - vil det også få betydning for det store flertal af lovlydige rådgivere, virksomheder og borgere i form af merarbejde og øgede omkostninger. Øget kontrol og andet merarbejde vil desværre ikke kun ramme de brodne kar. Derfor er det meget vigtigt, at det er klart for rådgivere, virksomheder og borgere, hvilke forventninger lovgiver har til undersøgelsespligten i forbindelse med anmeldelser.

Det er for os uklart, om det skærpede ansvar medfører en objektiv undersøgelsespligt, hvor anmelder altid skal udføre alle de handlinger, som er anført i de almindelige lovbemærkninger, side 32 - 33, eller om behovet for at foretage yderligere undersøgelser kan bero på en subjektiv risikovurdering foretaget af anmelderen. Og hvis det er en subjektiv risikovurdering, er det så op til anmelderen at vurdere, hvilke konkrete undersøgelser der er relevante at foretage i den pågældende situation?

Uklarheden skyldes ikke mindst, at der efter vores opfattelse ikke er en klar sammenhæng mellem lovteksten, de almindelige bemærkninger og de særlige bemærkninger.

De almindelige bemærkninger, side 33, kræver, at anmelder blandt andet undersøger *"... om selskabsdeltageren har konkurskarantæne i Danmark eller udlandet, og om selskabsdeltageren har lovligt ophold i landet, og er indforstået med at påtage sig ledelseshvervet."*

På side 34 anføres, at de professionelle anmeldere *"fremover vil skulle undersøge, hvad de anmelder til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, samt hvem der bemyndiger dem til at foretage registreringen."*

De specielle bemærkninger, side 131, giver dog indtryk af, at den øgede undersøgelsespligt tilsyneladende kun gælder ved mistanke om ikke-lovlige forhold eller omgåelse:

"*Med det skærpede ansvar følger en øget undersøgelsespligt, når der er tale om forhold, der for den professionelle rådgiver bør give anledning til at tro, at der kunne være tale om ikke-lovlige forhold eller omgåelse af Erhvervsstyrelsens risikobaseret kontrol af anmeldelser og registreringer, som foretages, eller som registreres på baggrund af selskabslovgivningen.*"

Det er således ikke entydigt beskrevet, om anmelder i alle tilfælde skal undersøge for personers eventuelle konkurskarantæne og lovlige ophold i landet.

FSR – danske revisorer opfordrer til, at lovteksten tydeligt angiver, hvad det skærpede ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, indebærer, samt at der er en klar sammenhæng mellem lovteksten, de almindelige bemærkninger og de særlige bemærkninger.

Dobbeltkontrol af konkurskarantæne i Danmark

Efter gældende lovgivning er det ikke muligt for en anmelder at undersøge, om en selskabsdeltager har konkurskarantæne i Danmark, da konkurskarantæneregistret ikke er offentligt tilgængeligt.

Hvis anmelder fremover skal undersøge for konkurskarantæne, må det forudsætte, at det fremsatte lovforslag L 12, som bl.a. indfører offentlig adgang til det danske konkurskarantæneregister, bliver vedtaget.

Det fremgår af konkurskarantænebekendtgørelsens § 7, at Erhvervsstyrelsen sikrer, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, ikke kan registreres som ledelsesmedlem, og at et ledelsesmedlem afregistreres, hvis personen bliver pålagt konkurskarantæne. Det fremgår desuden af bekendtgørelsens § 8, at Erhvervsstyrelsen videregiver oplysninger om konkurskarantæne til Skatteforvaltningen, som foretager undersøgelser og eventuelle afregistreringer vedrørende moms og arbejdsgiver.

Konkurskarantæneregistret føres af Erhvervsstyrelsen, og vi formoder, at der i styrelsen er den nødvendige kontrol, der sikrer, at et ledelsesmedlem, der anmeldes til registrering, ikke kan registreres, hvis personen er registreret i konkurskarantæneregistret.

Hvis anmelderen også får pligt til at undersøge, om selskabsdeltageren har konkurskarantæne i Danmark, vil det således indebære en overflødig dobbeltkontrol, som vil medføre øgede omkostninger for erhvervslivet.

Praktiske udfordringer med at kontrollere konkurskarantæne i udlandet
Hvis anmelderen skal undersøge, om en selskabsdeltager har konkurskarantæne i udlandet, er det uklart for os, hvordan anmelder i praksis skal undersøge dette.

Hvilke landes registre skal anmelderen undersøge, og hvordan skal anmelderen få adgang til oplysningerne om konkurskarantæne i de pågældende lande? Som bekendt er det danske konkurskarantæneregister lukket for offentligheden indtil en eventuel vedtagelse af lovforslag L 12. Vi antager, at andre lande kan have tilsvarende fortrolighed vedrørende deres registre. Er det mon noget, som registersammenkoblingssystemet BRIS åbner op for på europæisk plan?

FSR – danske revisorer opfordrer til, at lovgiver klart definerer rækkevidden af undersøgelsespligten af, hvorvidt en selskabsdeltager har konkurskarantæne i udlandet.

Praktiske udfordringer med at kontrollere, hvorvidt selskabsdeltageren har lovligt ophold i "landet"
Hvis anmelderen skal undersøge, om selskabsdeltageren har *"lovligt ophold i landet*", er det uklart for os, hvilket land der menes. Vi formoder, at der menes landet, hvor personen har bopæl ifølge den identifikationsdokumentation, som anmelderen har modtaget. Det kan med fordel præciseres i lovbemærkningerne.

Det er også uklart, hvordan en anmelder i praksis skal undersøge, om selskabsdeltageren har lovligt ophold. Anmelderen kan fx indhente et pas eller en opholdstilladelse, men kan ikke umiddelbart skaffe sig viden om, hvorvidt en person har fået en udvisningsdom. Skal anmelderen fx rette henvendelse til Udlændingestyrelsen eller en tilsvarende myndighed i udlandet for at få bekræftet, at selskabsdeltageren har lovligt ophold i det pågældende land?

Under alle omstændigheder vil myndighedernes udlevering af sådanne oplysninger som minimum kræve en fuldmagt fra selskabsdeltageren, hvis ikke anmelder får en særlig hjemmel i lovgivningen.

FSR – danske revisorer opfordrer til, at lovgiver klart definerer rækkevidden af undersøgelsespligten af, om selskabsdeltageren har "lovligt ophold i landet".

Vederlagspolitik
Lovudkastet ændrer i selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, *"at det ikke længere vil være tilstrækkeligt alene at angive de generelle*

retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer i vederlagspolitikken. I stedet vil vederlagspolitikken skulle indeholde oplysninger om varigheden og de gældende opsigelsesperioder for de specifikke kontrakter eller ordninger, der er indgået med selskabets ledelsesmedlemmer", jf. lovbemærkningerne, side146 – 147.

Ændringen vil således medføre, at igangværende kontrakter og ordninger, herunder længden af de aftaler, der er indgået med ledelsesmedlemmer, skal beskrives i vederlagspolitikken.

Det er FSR – danske revisorers vurdering, at en vederlagspolitik skal give retningslinjer og rammer for, hvilke aftaler og vederlag der kan tildeles i selskabet, og ikke beskrive aftaler, der historisk er indgået. Hvis det var ønsket at skabe offentlighed om igangværende aftaler, skulle sådanne oplysninger mere naturligt gives i vederlagsrapporten.

Bestemmelsen i selskabsloven er en implementering af aktionærrettighedsdirektivet, artikel 9a, stk. 6. Heraf fremgår, at "*The remuneration policy shall **indicate** the duration of the contracts or arrangements with directors and the applicable notice periods, ...*"

Det er vores vurdering, at "indicate" her skal forstås som en indikation af, eller rammer for, hvor lange kontrakter der kan indgås med ledelsesmedlemmer. Vi deler således ikke udlægningen i lovforslagets almindelige bemærkninger, side 94, hvoraf det fremgår, at en "*ordlydsfortolkning af direktivbestemmelsen vil betyde, at vederlagspolitikken skal indeholde en angivelse af de konkrete vilkår, der følger af de specifikke kontrakter og ordninger, der er indgået med ledelsesmedlemmer*".

Udvidelse af Revisornævnets sanktionsbeføjelser

FSR – danske revisorer støtter de foreslåede udvidelser af Revisornævnets sanktionsbeføjelser i revisorlovens § 43, stk. 2, og § 44, stk. 2.

FSR – danske revisorer finder det afgørende for den offentlige tillid til godkendte revisorer, at der kan gribes effektivt ind over for de få revisorer, som groft tilsidesætter god revisorskik eller bevidst undlader at efterleve gældende lovgivning. Vi finder det vigtigt, at myndighederne råder over effektive og proportionale sanktionsmuligheder over for de personer, der misbruger den tillid, som følger med revisorgodkendelsen. FSR støtter derfor, at Revisornævnet i de alvorligste sager kan nedlægge forbud eller frakende en revisor godkendelsen.

Skærpelse af kravene til generhvervelse af godkendelsen som revisor efter frakendelse

For at opretholde den høje tillid til godkendte revisorer, er det afgørende, at der stilles passende krav til generhvervelsen af godkendelsen for revisorer, som har fået frakendt deres godkendelse.

FSR – danske revisorer bakker derfor op om de foreslåede ændringer af revisorlovens § 9, hvorefter genoptagelsen af godkendelsen som revisor efter udløbet af en frakendelse efter revisorlovens § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79 betinges af, at vedkommende består den skriftlige prøve til revisoreksamen. Tilsvarende at Revisornævnet som

supplerende vilkår kan fastsætte, at revisor skal bestå en særlig prøve ved en betinget frakendelse af godkendelsen som revisor, for at opnå en større sikkerhed om vedkommendes faglige indsigt og bevidsthed om de særlige forpligtelser, der følger med den beskyttede titel som godkendt revisor.

Samtidig bemærker vi, at forslaget rejser en række spørgsmål til den praktiske håndtering af indstilling til eksamen eller den særlige prøve. FSR – danske revisorer forudsætter, at lovforslaget følges op af de nødvendige ændringer af eksamensbekendtgørelsen, og at der samtidig skabes klarhed om de praktiske rammer for afholdelse af eksamen for personer, der søger om generhvervelse af revisorgodkendelsen. Uden en sådan afklaring kan der opstå usikkerhed om den konkrete administration af de foreslåede regler.

FSR – danske revisorer står til rådighed for uddybning og dialog for det videre arbejde med den praktiske håndtering heraf.

***

Skulle høringssvaret give anledning til spørgsmål eller kommentarer, står FSR – danske revisorer naturligvis til rådighed for uddybning og dialog.

På vegne af FSR – danske revisorer.

Med venlig hilsen

Marianne Ploug
Chef for revision og regnskab

Erhvervsstyrelsen

Att:
Alexander Bergmann, aleber@erst.dk
Mikkel Hansen, mihans@erst.dk.

Høringssvar til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervs-virksomhedsloven og forskellige andre love

Dato: 17-08-2026

Sags ID: SAG-2026-00480
Dok. ID: 3716169

E-mail: CHHA@kl.dk
Direkte: +45 3370 3690

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

Erhvervsministeriet har sendt udkast til lovforslag om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer som følge af Den Sorte Svane og implementering af ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret og ændring af regler om transaktioner med nærtstående mv.) i høring.

KL takker for høringen. Selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, mv. ligger uden for KL's kerneområder. KL har derfor alene nogle overordnede bemærkninger til lovforslaget.

Det har ikke været muligt, at få KL's høringssvar politisk behandlet inden høringsfristen. KL fremsender derfor et foreløbigt høringssvar og vil fremsende eventuelle endelige bemærkninger, når sagen har været politisk behandlet.

KL er meget optaget af at identificere de regelændringer og tiltag, som uden væsentlige administrative omkostning kan bidrage til at forbygge velfærdskriminalitet. Det er KL's opfattelse, at lovforslaget indeholder en række væsentlige initiativer i den retning. Det gælder blandt andet styrkelsen af den korrekte registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, muligheden for at stille yderligere krav til dokumentation af oplysningernes rigtighed og krav om uvildig godkendelse af oplysninger. Det gælder tillige de skærpede regler i forbindelse med lukning af virksomheder, og i forhold til fusioner og filialer.

I forbindelse med flere oprullede sager om velfærdskriminalitet har det været beskæmmende at se, hvordan komplekse selskabskonstruktioner, og sammenblanding af virksomheder, ejere, bestyrelsesmedlemmer, stråmænd mv. har gjort det muligt at trække betydelige offentlige midler ud af velfærdssystemet – midler som rettelig skulle have være anvendt børn, unge og voksne med behov for social støtte. KL kan derfor tilslutte sig ændringer, der har til formål at begrænse denne form for misbrug.

Det er vanskeligt for KL at vurdere, om de forslåede ændringer er tilstrækkelige til at imødegå de konstaterede udfordringer. KL forventer derfor, at Erhvervsstyrelsen vil følge dette og vurdere om der er behov for yderligere initiativer.

Revisorerne spiller en helt central rolle i forhold til velfærdskriminalitet, da det er dem, der i første række kan opdage uregelmæssigheder og ulovligheder i virksomhedernes drift. Samtidig udgør deres erklæringer et vigtigt grundlag for de sociale myndigheders vurderinger. Det er KL's opfattelse af restriktioner og frakendelse af godkendelse i forhold til revisorer, der ikke lever op til deres opgave, og en bedre sikring af god kvalitet blandt revisorstanden er meget vigtig, hvis velfærdskriminalitet skal bekæmpes.

KL kan på den baggrund støtte de dele af lovforslaget, der har til formål at styrke revisorenernes ansvar og kvalitet i revisionsarbejdet. Samtidig opfordrer KL til, at Erhvervsstyrelsen understøtter implementeringen af de nye regler og løbende følger op på, om de får den forventede virkning.

Med venlig hilsen

Janet Samuel

Dato: 17-08-2026

Sags ID: SAG-2026-00480
Dok. ID: 3716169

E-mail: CHHA@kl.dk
Direkte: +45 3370 3690

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk